

Аннотація

Басай Н.М. Признание недопустимыми доказательств, полученных с нарушением права на защиту. – Статья.

В статье исследованы проблемные вопросы признания недопустимыми доказательств, полученных с нарушением права на защиту, с учетом положений нового уголовного процессуального закона. Определены случаи нарушения права на защиту. Обоснована необходимость внесения отдельных дополнений в УПК Украины.

Ключевые слова: право на защиту, доказательства, доказывание, признание доказательств недопустимыми.

Summary

Basay N.M. Recognition of inadmissible of evidence, obtained in violation of the rights of the defense. – Article.

The problematic issues confession inadmissible evidence, obtained in violation of the rights of the defense, taking into account the provisions of the new Criminal Procedure Law, investigated. Cases of violation of the right to the protection defined. The necessity of making certain amendments to the CPC of Ukraine justified.

Keywords: right to a defense, evidence, proving, recognition of inadmissible evidence.

УДК 343.13

Н.Г. Габлей

кандидат юридичних наук,
доцент кафедри кримінального
права, процесу і криміналістики
Івано-Франківського факультету
Національного університету
«Одеська юридична академія»

В.В. Король

заступник декана Івано-
Франківського факультету
Національного університету
«Одеська юридична академія»,
кандидат юридичних наук,

доцент кафедри кримінального
права, процесу і криміналістики

ПРОВАДЖЕННЯ В СУДІ ПРИСЯЖНИХ ВІДПОВІДНО ДО ЧИННОГО КПК УКРАЇНИ

Конституція України передбачає, що народ безпосередньо бере участь у здійсненні правосуддя через народних засідателів і присяжних (ч. 4 ст. 124), що правосуддя в Україні здійснюють професійні судді та у визначених законом випадках народні засідателі і присяжні (ч. 1 ст. 127), а також, що судочинство провадиться суддею одноособово, колегією суддів чи судом присяжних (ч. 2 ст. 129) [3]. Ці конституційні норми складають принцип участі народу у здійсненні правосуддя.

Дослідженням інституту присяжних займались В.Г. Білоусенко, С.Ю. Обрусна, С.В. Оверчук, В.М. Тертишник, Г.І. Чангулі та інші вчені.

Метою статті є дослідження особливостей провадження в суді присяжних України та формулювання на його основі науково обґрунтованих практичних і методичних рекомендацій для удосконалення кримінального процесуального законодавства України.

Традиційно суд присяжних розглядається як один із найдемократичніших інститутів, як головна гарантія захисту особи від свавілля законодавчої і судової влади [15, с.274]. Вважається, що переваги цього суду полягають у колегіальності, меншому ризикові допущення судової помилки, більшій незалежності, демократизмі, народності, усуненні із суду бюрократичного, чиновницького духу, у гласності, посиленні змагальності [10, с.178; 7, с. 257].

На даний час у світі існують дві моделі суду присяжних – англійська (англо-американська) і континентальна. Якщо абстрагуватися від безлічі нюансів, то можна сказати, що для англійської (англо-американської) моделі характерним є те, що присяжні складають відокремлену від судді-професіонала (або суддів) колегію і завершують свою участь у розгляді справи прийняттям рішення про винність (невинність) підсудного, у той час як у континентальній моделі присяжні всі питання, пов'язані з розглядом справи та постановленням вироку (у тому числі й щодо вини

або невинуватості підсудного та призначення йому покарання) вирішують разом із професійним суддею (суддями) [1, с.15]. Чинний КПК України закріпив континентальну модель суду присяжних. Запровадження інституту присяжних стало важливим етапом судової реформи, що дозволило реалізувати конституційну вимогу щодо функціонування форм участі народу у здійсненні правосуддя.

Погоджуємось з думкою В.М. Тертишника, що до особливостей суду присяжних належить: поділ судової влади на дві відносно самостійні інституції (суд присяжних і професійний суддя), які взаємно контролюють один одного, що створює додаткові важелі стримувань і противаг проти свавілля та зменшує можливості судових помилок; відокремлення питання про винність (це питання вирішується присяжними у вердикті) від питання про покарання (це питання вирішує суддя у вирокі), що обмежує можливості зловживання; активізація ретельного безпосереднього дослідження доказів в суді та змагальності сторін, чому сприяє, зокрема, той факт, що до початку судового розгляду присяжні не знайомляться з кримінальною справою; колегіальність прийняття вердикту та численність суддів і широкі права їх відводу, що значно обмежує можливості тиску та корупційних проявів [13, с. 3-4.].

Відповідно до ст. 383 КПК України кримінальне провадження судом присяжних здійснюється відповідно до правил, що визначені в главах 27-29 КПК України з урахуванням особливостей передбачених у главі 30.

В Україні запроваджено суд присяжних у складі лише однієї колегії, без розподілу на суддів факту та суддів права. Кримінальне провадження в суді першої інстанції щодо злочинів, за вчинення яких передбачено довічне позбавлення волі, здійснюється колегіально судом у складі трьох професійних суддів, а за клопотанням обвинуваченого – судом присяжних у складі двох професійних суддів та трьох присяжних. Кримінальне провадження стосовно кількох обвинувачених розглядається судом присяжних стосовно всіх обвинувачених, якщо хоча б один з них заявив клопотання про такий розгляд. Кримінальне провадження щодо злочинів, за вчинення яких передбачено довічне позбавлення волі, за клопотанням обвинуваченого здійснюється судом присяжних у складі двох професійних суддів, які мають стаж роботи на посаді судді не менше

п'яти років, та трьох присяжних [5]. Усі питання, пов'язані з судовим розглядом, окрім питань щодо обрання, скасування або заміни запобіжного заходу в суді, судді й присяжні вирішують спільно [4, с. 23].

Аналіз складу нового суду та статусу присяжних свідчить про те, що в Україні фактично запроваджено суд шефенів під назвою «суд присяжних». Проте, в суді присяжних народний елемент виконує дещо інші функціональні повноваження, ніж в суді шефенів. Особливістю суду присяжних є його поділ на дві автономні колегії: колегію присяжних та колегію професійних суддів. Це дозволяє відокремити питання про винуватість від питання про покарання. Відомий процесуаліст Г. І. Чангулі підкреслює, що саме роздільна нарада присяжних без участі суддів-професіоналів є істотною особливістю такого суду і саме у самостійності прийняття присяжними рішень полягають перевага цієї форми суду і головний засіб позбавлення існуючого суду від недоліків [16, с. 711]. Така специфіка складу суду створює систему важелів і противаг проти свавілля, збільшує вірогідність прийняття справедливого рішення, обмежує можливість зловживань та тиску на суд [9].

В ст. 384 КПК України закріплено право обвинуваченого, що вчинив злочин, за який передбачено покарання у виді довічного позбавлення волі, заявляти клопотання про розгляд справи судом присяжних. Клопотання повинно бути подане в письмовій формі обвинуваченим або його захисником. Згідно п. 4 ч. 2 ст. 315 КПК України з метою підготовки до судового розгляду суд зобов'язаний розглянути клопотання учасників судового провадження та прийняти ухвалу [5].

Ст. 385 КПК України передбачає порядок виклику присяжних. Після завершення підготовки до судового розгляду суд постановляє ухвалу про призначення судового розгляду судом присяжних. Судовий розгляд має бути призначений не пізніше десяти днів після постановлення ухвали про його призначення. Секретар судового засідання викликає присяжних у кількості сім осіб, з числа тих, що внесені до списку присяжних. Відповідно до ст. 35 КПК України у суді функціонує автоматизована система документообігу суду, що забезпечує визначення присяжних для судового розгляду. Присяжний зобов'язаний вчасно з'явитися на

запрошення суду для участі в судовому засіданні. Неявка без поважних причин у судові засідання вважається неповагою до суду.

Відповідно до ч. 1 ст. 59 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» присяжним може бути громадянин України, який досяг тридцятирічного віку [12]. Отже, мінімальний вік присяжного є на 5 років вищий від найнижчого вікового цензу судді (25 р.), що не можна вважати виправданим.

Для затвердження списку присяжних територіальне управління Державної судової адміністрації України звертається з поданням до відповідної місцевої ради, що формує і затверджує у кількості, зазначеній у поданні, список громадян, які постійно проживають на території, на яку поширюється юрисдикція відповідного суду, відповідають вище переліченим вимогам і дали згоду бути присяжними.

У разі неприйняття місцевою радою протягом двох місяців з моменту отримання подання рішення про затвердження списку присяжних територіальне управління Державної судової адміністрації України звертається з поданням щодо затвердження списку присяжних до відповідної обласної ради.

Список присяжних затверджується один раз на два роки і переглядається в разі необхідності за поданням територіального управління Державної судової адміністрації України. Присяжні повідомляються про участь у судовому засіданні не пізніше, ніж за п'ять днів до його проведення шляхом вручення їм письмового виклику.

Особа, включена до списку присяжних, зобов'язана повідомити суд про обставини, що унеможливають її участь у здійсненні правосуддя, у разі їх наявності.

За присяжними на час виконання ними обов'язків у суді за місцем основної роботи зберігаються всі гарантії та пільги. Час виконання присяжним обов'язків у суді зараховується до всіх видів трудового стажу. Звільнення присяжного з роботи або переведення на іншу роботу без його згоди під час виконання ним обов'язків у суді не допускається.

На присяжних поширюються гарантії незалежності і недоторканності суддів на час виконання ними обов'язків зі здійснення правосуддя. За обґрунтованим клопотанням присяжного щодо нього

можуть уживатися заходи безпеки. Відповідно до цього на присяжних поширюється ст. 5 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», згідно з якою для забезпечення безпеки працівників суду і правоохоронних органів та їх близьких родичів, недоторканності житла, а також збереження їх майна з урахуванням конкретних обставин можуть застосовуватися відповідно до законодавства такі заходи: а) особиста охорона, охорона житла і майна; б) видача зброї, засобів індивідуального захисту і сповіщення про небезпеку; в) встановлення телефону за місцем проживання; г) використання технічних засобів контролю і прослуховування телефонних та інших переговорів, візуальне спостереження; д) тимчасове розміщення у місцях, що забезпечують безпеку; е) забезпечення конфіденційності даних про об'єкти захисту; є) переведення на іншу роботу, направлення на навчання, заміна документів, зміна зовнішності, переселення в інше місце проживання [11].

У п. 23 ст. 3 КПК України дається визначення поняття «суддя» – голова, заступник голови, суддя Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ, Апеляційного суду Автономної Республіки Крим, апеляційних судів областей, міст Києва та Севастополя, районних, районних у містах, міських та міськрайонних судів, які відповідно до Конституції України на професійній основі уповноважені здійснювати правосуддя, а також присяжний. І це є цілком справедливо, що сюди включено присяжного, оскільки відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» присяжні під час розгляду і вирішення справ користуються повноваженнями судді, а також на них поширюються наступні обов'язки судді: своєчасно, справедливо та безсторонньо розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону з дотриманням засад і правил судочинства; дотримуватися правил суддівської етики; виявляти повагу до учасників провадження; додержуватися присяги; не розголошувати відомості, які становлять таємницю, що охороняється законом, в тому числі і таємницю нарадчої кімнати і закритого судового засідання [11].

Беручи участь у судовому провадженні, присяжний є його суб'єктом

і тому наділяється законом також комплексом процесуальних прав і обов'язків. Присяжний має право: брати участь у дослідженні всіх відомостей та доказів у судовому засіданні; робити нотатки під час судового засідання; з дозволу головуючого ставити запитання обвинуваченому, потерпілому, свідкам, експертам, іншим особам, які допитуються; просити головуючого роз'яснити норми закону, що підлягають застосуванню під час вирішення питань, юридичні терміни і поняття, зміст оголошених у судовому засіданні документів, ознаки злочину, у вчиненні якого обвинувачується особа.

Крім прав, присяжний також наділений визначеними в ст. 386 КПК України процесуальними обов'язками. Зокрема, присяжний зобов'язаний правдиво відповісти на запитання головуючого і учасників судового провадження щодо можливих перешкод, передбачених законом, для його участі в судовому розгляді, його стосунків з особами, які беруть участь у кримінальному провадженні, що підлягає розгляду, та поінформованості про його обставини, а також на вимогу головуючого подати необхідну інформацію про себе; додержуватися порядку в судовому засіданні і виконувати розпорядження головуючого; не спілкуватися без дозволу головуючого з особами, що не входять до складу суду, стосовно суті кримінального провадження та процесуальних дій, що здійснюються (здійснювалися) під час нього; не збирати відомості, що стосуються кримінального провадження, поза судовим засіданням; не розголошувати відомості, які безпосередньо стосуються суті кримінального провадження та процесуальних дій, що здійснюються (здійснювалися) під час нього, і стали відомі присяжному у зв'язку з виконанням його обов'язків; не відлучатися із залу судового засідання під час судового розгляду [5].

Після відкриття судового засідання здійснюється відбір присяжних. Порядок відбору присяжних у суді відбувається у декілька етапів та складається із: 1) вступного слова головуючого, в якому він має представити себе і сторони, повідомити, яке провадження підлягає розгляду; 2) роз'яснення кандидатам у присяжні їх прав та обов'язків, завдань, які стоять перед ними, а також умов їх участі у судовому розгляді; 3) з'ясування обставин, що можуть перешкоджати участі присяжного у судовому розгляді; 4) процедури, пов'язаної із звільненням

присяжних від участі у кримінальному провадженні, а також їх самовідводом і відводом; 5) визначення необхідної кількості присяжних; 6) оголошення результатів відбору.

Обставини, що виключають участь присяжного у розгляді справи, передбачені ст. 75 КПК України та є безумовними, інші слугують підставою для самовідводу за усною чи письмовою заявою кандидата. До обставин, що перешкоджають участі присяжного у кримінальному провадженні, можуть бути віднесені вік, стан здоров'я, релігійні переконання, наявність малолітніх дітей та інші обставини, що роблять неможливим його участь у судовому розгляді.

Відповідно до ч. 4 ст. 387 КПК України відвід присяжному можуть заявити будь-які учасники судового провадження, як зі сторони обвинувачення, так і зі сторони захисту. Для вирішення питання про самовідвід кандидатам у присяжні можуть задавати питання як головуючий, так і з його дозволу прокурор, потерпілий, обвинувачений, також, відповідно до ст.ст. 46 та 58 КПК України, представник потерпілого та захисник обвинуваченого.

Питання доцільно задавати у наступному порядку: а) спрямовані на з'ясування формальних підстав відводу; б) спрямовані на з'ясування підстав самовідводу; в) спрямовані на з'ясування упередженості у зв'язку з винуватістю обвинуваченого чи характером кримінальної справи.

Усі питання, пов'язані зі звільненням присяжних від участі в розгляді кримінального провадження, а також із самовідводом і відводом присяжних, вирішуються двома професійними суддями, які будуть здійснювати судовий розгляд кримінальної справи, без виходу у нарадчу кімнату або у нарадчій кімнаті, якщо вони визнають це за необхідне.

При вирішенні питань, пов'язаних зі звільненням присяжних від участі в розгляді кримінального провадження, а також із їх самовідводом і відводом, слід мати на увазі, що присяжних має бути не менше трьох, а також двоє запасних, які відбираються після основних присяжних за такими ж правилами.

Усі рішення, які приймаються судом при відборі присяжних, оформляються постановленням ухвали. Зі змісту ст. 388 випливає, що

лише після складення присяги присяжні набувають відповідних процесуальних прав та обов'язків. Присягу складають також запасні присяжні. Про приведення присяжних до присяги робиться запис в журналі судового засідання. Вважаємо за доцільне уточнити текст присяги, оскільки деякі її положення є суперечливими. Зокрема, у тексті присяги йдеться, що присяжний зобов'язаний бути совісним і справедливим громадянином. Постає питання, як на практиці з'ясувати, що присяжний не порушив присягу і є совісним чи справедливим? Пропонуємо удосконалити норму ч. 2 ст. 388 КПК України, виклавши її в такій редакції: «за пропозицією головуючого присяжні складають присягу такого змісту: «Я, (прізвище, ім'я, по батькові), присягаю неухильно виконувати свої обов'язки, брати до уваги лише досліджені в суді докази, при вирішенні питань керуватися законом, своїм внутрішнім переконанням».

У ст. 389 КПК України знайшов своє відображення конституційний принцип незалежності і недоторканності суддів. Згідно зі статтею 126 Конституції України вплив на суддів у будь-який спосіб забороняється. Відповідно до ст. 6 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», здійснюючи правосуддя, суди є незалежними від будь-якого незаконного впливу. Суди здійснюють правосуддя на основі Конституції і законів України, забезпечуючи при цьому верховенство права. Втручання в діяльність судді, а також присяжного щодо здійснення правосуддя забороняється і тягне за собою відповідальність, установлену законом.

Головуючий за наявності підстав, передбачених п.п. 1, 2 ч. 1 ст. 390 КПК України, вправі поставити питання про усунення присяжного від подальшої участі в судовому розгляді, яке вирішується більшістю від складу суду присяжних в нарадчій кімнаті. У разі прийняття рішення про усунення присяжного, він замінюється одним із запасних присяжних, які постійно перебувають у відведених їм місцях у залі судового засідання, в якому розглядається справа, після чого розгляд справи продовжується. По смислу коментованої статті така заміна можлива до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення судового рішення.

Якщо запасного присяжного немає, розгляд кримінальної справи слід відкласти та провести відбір присяжного за установленою

процедурою. З метою забезпечення всебічного, повного і неупередженого провадження судовий розгляд кримінальної справи в такому випадку розпочинається з початку.

Безпосередньо після закінчення судового розгляду суд присяжних виходить до нарадчої кімнати для проведення наради і голосування, про що головуєчий оголошує присутнім у залі судового засідання. Окрім складу суду ніхто не вправі бути присутнім під час наради, у тому числі і запасні присяжні.

Нарадою суду присяжних керує головуєчий, який забезпечує встановлений законом порядок обговорення питань, що підлягають вирішенню. Питання на обговорення ставляться послідовно, у порядку, передбаченому ст. 368 КПК України, а також у такій формі, щоби на нього можна було дати тільки позитивну або негативну відповідь. Якщо якийсь питання незрозуміле присяжному, головуєчий повинен його роз'яснити. При проведенні голосування головуєчий ніякими перевагами не користується. Його голос дорівнює голосу іншого судді або присяжного. Під час наради важливо, щоби присяжні приймали рішення за своїм внутрішнім переконанням, на підставі об'єктивно з'ясованих обставин, які підтверджені доказами, дослідженими під час судового розгляду. Головуєчий голосує останнім, що забезпечує можливість для присяжних приймати своє рішення вільно та неупереджено. Будь-який тиск з боку головуєчого на суд присяжних недопустимий.

Під час наради суддя чи присяжний не має права ухилятися від відповідей на поставлені питання. Вони повинні висловити своє ставлення до кожного з них та дати на них однозначну відповідь. Також ніхто зі складу суду присяжних не вправі утриматися від голосування, крім випадку, коли вирішується питання про міру покарання, а суддя чи присяжний голосував за виправдання обвинуваченого. В такому разі таке утримання вважається голосом, який додається тих голосів, поданих за рішення, які є найсприятливішими для обвинуваченого. Яке рішення є найсприятливішим для обвинуваченого, також вирішується шляхом голосування. Усі питання під час наради в суді присяжних вирішуються простою більшістю голосів, як і ухвалення остаточного судового рішення.

У зв'язку з цим, якщо у більшості, яка ухвалила рішення, немає професійного судді, головуєчий зобов'язаний надати кваліфіковану допомогу присяжним при його складенні.

На думку В.М. Тертишника, пропонувати неосвіченим в юриспруденції людям голосувати з чисто юридичних проблем означає, по суті, дискредитувати саму ідею суду присяжних [14, с. 275].

І це цілком вірно, адже класично присяжними є особи, які мають будь-яку вищу освіту, окрім юридичної. Але не можна не зважати на низький рівень правової культури в Україні, а отже, члени суду будуть приймати рішення виключно на основі внутрішньої інтуїції без врахування дійсно важливих правових аспектів для вирішення кримінального провадження. Вважаємо за доцільне проводити хоча б початкову підготовку присяжних, а також чітко закріпити порядок їх добору. Тому цілком підтримуємо позицію С.Ю. Обрусної, яка вважає, що процес впровадження інституту присяжних в Україні потребуватиме прийняття низки нормативно-правових актів або окремого закону «Про суд присяжних», який би визначав правові засади організації суду присяжних, правовий статус присяжного та інші питання, пов'язані із діяльністю вказаного суду [8, с. 501; 2, с. 470].

Отже, інститут присяжних засідателів поки що в нашій державі є формальним і немає чіткого регламентування та не втілює основну ідею його існування – поділ судової влади на дві відносно самостійні інституції (суд присяжних і професійних суддів), які взаємно контролюють один одного, що створює додаткові важелі стримувань і противаг проти свавілля та зменшує можливості судових помилок; відокремлення питання про винність (це питання вирішується присяжними у вердикті) від питання про покарання (це питання вирішує суддя у вирокі), що обмежує можливості зловживання.

Література

1. Білоусенко В.Г. Суд присяжних: яким йому бути? / В.Г. Білоусенко, П.П. Пилипчук // Вісник Верховного Суду України. – 1998. – №2. – С. 15-16.
2. Габлей Н.Г. Деякі проблеми запровадження інституту присяжних у кримінальному провадженні / Н.Г. Габлей // Правове життя сучасної України: матер. Міжнар. практ. конф. (16-17 травня 2013 року, м. Одеса) Т.2. – Одеса: Фенікс, 2013. – С.

469-471.

3. Конституція України. – Х.: ПП «ІГВІНІ», 2006. – 64 с.
4. Король В. В. Розгляд кримінальних справ судом присяжних: Україна та зарубіжний досвід / В.В. Король, В.А. Савченко // Адвокат. – 2013. – № 10. – С.22-25.
5. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 року – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651д-17>
6. Кримінальний процесуальний кодекс України: Науково-практичний коментар / Відп. ред.: С.В. Ківалов, С.М. Міщенко, В.Ю. Захарченко. – Х.: Одиссей, 2013. – 1104 с.
7. Лобойко Л. М. Щодо доцільності запровадження суду присяжних в Україні / Л. М. Лобойко // Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ: Збірник наукових праць. 2008. – №3.(39). – С. 257- 260.
8. Обрусна С.Ю. Механізм запровадження суду присяжних в Україні: історичний досвід та сучасні перспективи / С.Ю. Обрусна // Форум права. Наукове фахове видання. – 2012. – № 2. – С. 496-502.
9. Оверчук С.В. Становлення інституту присяжних в умовах набрання чинності Кримінальним процесуальним кодексом України / С. В. Оверчук // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2012. – № 2(6). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2012/n2/12osvpku.pdf>.
10. Петрухин И.Л. Правосудие: время реформ / И.Л. Петрухин. – М., 1991. – 87 с.
11. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів : закон України від 23 грудня 1993 р. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до документа: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3781-12>.
12. Про судоустрій та статус суддів: закон України від 7 липня 2010 р. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2453-17>.
13. Тертишник В. М. Суд присяжних: суть ідеї, історичний досвід, перспективи становлення та актуальні проблеми сьогодення / В. Тертишник // Підприємництво, господарство і право. – 2003. – №11. – С. 3-4.
14. Тертишник В.М. Суд присяжних: ростки і суть ідеї та її мімікрія при реформування кримінального судочинства України / В.М. Тертишник // Право України. – 2012. – № 7. – С. 274-279.
15. Уолкер Р. Английская судебная система / Р. Уолкер. – М.: Юридлит., 1980. – 631 с.
16. Чангулі Г. І. Суд присяжних – анахронізм чи необхідність? / Г. І. Чангулі // Антологія української юридичної думки. В 10 т. / Редкол. Ю. С. Шемшученко (голова) і ін. – Т.9. – Юридична наука радянської доби. – К.: Юридична книга, 2004. – 846 с.

Анотація

Габлей Н.Г., Король В.В. Проведення в суді присяжних відповідно до чинного КПК України. – Стаття.

Суд присяжних – важливий елемент української судової системи, покликаний

охороняти права і свободи всіх громадян. В даній статті висвітлено особливості кримінального провадження в суді присяжних, а також запропоновано практичні рекомендації для удосконалення інституту присяжних в Україні.

Ключові слова: присяжні засідателі, кримінальне провадження, права та обов'язки присяжного, судові засідання.

Аннотація

Габлей Н.Г., Король В.В. Производство в суде присяжных в соответствии с действующим УПК Украины. – Статья.

Суд присяжных – важный элемент украинской судебной системы, призван охранять права и свободы всех граждан. В данной статье освещены особенности уголовного производства в суде присяжных, а также предложены практические рекомендации для усовершенствования института присяжных в Украине.

Ключевые слова: присяжные заседатели, уголовное производство, права и обязанности присяжного, судебное заседание.

Summary

Gablej N.G., Korol V.V. The proceedings before the jury in accordance with the current Code of Ukraine. – Article.

The jury – an important element of the Ukrainian judicial system is intended to protect the rights and freedoms of all citizens. This paper highlights the features of the criminal proceedings before a jury, and practical recommendations for improvement of the Institute of Chartered in Ukraine.

Key words: jury, criminal proceedings, the rights and duties of a juror, the trial.

УДК 343.13

І.В. Гловюк

кандидат юридичних наук, доцент
кафедри кримінального процесу
Національного університету
«Одеська юридична академія»

СПІВВІДНОШЕННЯ КАТЕГОРІЙ «КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНА ФУНКЦІЯ» ІЗ СУМІЖНИМИ КАТЕГОРІЯМИ КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОЇ ДОКТРИНИ

Проблема визначення поняття та сутності кримінально-